

Un dels treballs més frustrats de Joaquim Palau va ser el de fer un automòbil. Palau va construir un cotxe que agafava els 90 km/hora. L'any 1954 va aconseguir, perdent moltes hores de nit i de dies de festa, fabricar un cotxe model que va presentar a una companyia per tal que portés l'explotació del projecte. Palau, en el seu petit taller, no es podia fer càrrec de muntar una cadena de fabricació de tots els elements que componen un automòbil. Així el projecte va topar amb algunes persones amb suficients recursos econòmics, però faltades d'enginy i d'especialitat en aquest camp, que es van aprofitar de l'esforç d'en Joaquim Palau i van procurar fer desaparèixer el model cedit per ell fins a treure'l al mercat una mica canviat i amb la propietat adquirida. Palau, persona honesta i treballadora que sempre havia obtingut resultats del seu esforç, no va pensar que el món empresarial no sempre es mou sota aquests criteris que havien dirigit la seva vida. Els seus objectius adreçats a aplicar els coneixements i la seva habilitat cap a la facilitat de la vida dura dels pescadors i dels pagesos no van ser compartits ni seguits per aquestes persones que amb els anys van aconseguir comercialitzar el vehicle d'en Quim Palau.

Ara, sovint trobes en Quim passejant pausadament i observant la seva vila, que amb el temps ha anat canviant de forma de fer i de ser. La mirada curiosa i el gest tranquil i precís deixa entreveure algú que va descobrir una manera de treballar que al mateix temps el va realitzar com a persona i que en poques ocasions, si no en cap, va deixar d'afrontar la vida i les adversitats de cara i amb astúcia, constància i bona fe.

A Joaquim Palau es dedica aquest aplec de la sardana. Una dansa que es "fabrica" amb peces humanes que encaixen amb estretes mans i que giren amb l'energia d'unes notes musicals transportades per l'aire de casa nostra. La senzillesa i simplicitat, l'harmonia i elegància, la tècnica i l'aprenentatge les fan rotllanes que comuniquen pau i cultura a través dels anys. Aquesta definició seria aplicable al personatge "veí de casa" que ens ocupa en aquest escrit.

Montse Pous

L'Escala, 1 d'abril de 1997